

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący)

SSN Piotr Mirek (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **R. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 1 grudnia 2021 r.,

wniosku pełnomocnika wnioskodawczynie

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 17 czerwca 2020 r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w N. z dnia 7 listopada 2019 r.,
sygn. akt II Ko (...),

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić wniosek;

**2. obciążyć wnioskodawczynię wydatkami postępowania
wznowieniowego w kwocie 20 (dwadzieścia) zł.**

UZASADNIENIE

Pełnomocnik reprezentujący R.K. złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 17 czerwca 2020 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w N. z dnia 7 listopada 2019 r., sygn. akt II Ko (...). Tym ostatnim wyrokiem, na podstawie art. 11 ust. 1 i 2 w zw. z art. 8 ust. 1 w zw. z art. 9 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu na nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, oddalono wniosek R.K. o odszkodowanie i zadośćuczynienie za pozbawienia życia

T. D. w dniu 21 października 1948 r. oraz zwrot kosztów jego symbolicznego upamiętnienia.

Wskazując na istnienie podstawy z art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. autor wniosku stwierdził, że po prawomocnym zakończeniu postępowania ujawniły się nowe fakty i dowody podważające trafność ustaleń faktycznych stanowiących podstawę oddalenia wniosku. Powodów wznowienia postępowania i uchylenia wyroków Sądów obu instancji miałyby dostarczyć dołączona do wniosku *Opinia historyczna w sprawie okoliczności śmierci S. S. „C.”* sporządzona w dniu 24 sierpnia 2020 r. przez dr D. G. - Wieloosobowe Stanowisko do spraw Poszukiwań i Identyfikacji IPN, a także przeprowadzenie dowodu z jego zeznań.

W pisemnym stanowisku w przedmiocie wniosku prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Analiza treści wniosku i dołączonego do niego dokumentu nie wykazała, aby w rozpoznawanej sprawie ujawniły się fakty lub dowody spełniające kryteria określone w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k.

Z uwagi na sposób, w jaki sformułowany został wniosek, przypomnieć trzeba, że postępowanie wszczęte wniesieniem nadzwyczajnego środka zaskarżenia, jakim jest wniosek o wznowienie postępowania nie ma charakteru postępowania odwoławczego, a zatem nie jest rolą sądu wznowieniowego prowadzenie kontroli instancyjnej orzeczenia objętego wnioskiem i ponowne badania trafności ustaleń faktycznych stanowiących podstawę zawartego w nim rozstrzygnięcia. Nie można zatem oczekiwać, aby w ramach niniejszego postępowania Sąd Najwyższy odnosił się do prowadzonej we wniosku krytyki słuszności zaakceptowanych przez Sąd odwoławczy ustaleń Sądu pierwszej instancji co do okoliczności zabójstwa S. S..

Celem tego postępowania jest zbadanie, czy rzeczywiście – tak jak to twierdzi się we wniosku – ujawniły się nowe fakty i dowody wskazujące z wysokim stopniem prawdopodobieństwa na wadliwość wydanego orzeczenia i w takim

samym stopniu wskazujące, że po wznowieniu postępowania zapadnie orzeczenie zasadniczo odmienne od orzeczenia poprzedniego.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić trzeba, że ani wniosek o wznowienie postępowania, ani dołączony do niego dokument nie niosą ze sobą żadnych informacji o nowych faktach lub dowodach wskazujących na wadliwość wyroku Sądu Apelacyjnego. Jak wynika z treści uzasadnienia tego wyroku, dokonując kontroli apelacyjnej, Sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do kwestionowania trafności ustalenia Sądu pierwszej instancji, że dokonane przez T. D., jako dowódcę oddziału „W.” zabójstwo S. S. miało charakter rabunkowy, co stanowiło zaprzeczenie prowadzonej przez niego działalności niepodległościowej (art. 8 ust. 5 z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego). Lektura dalszej części uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego oraz obszernego i szczegółowego uzasadnia wyroku Sądu Okręgowego nie pozostawia najmniejszych wątpliwości co do tego, że ustalenie okoliczności stanowiącej podstawę oddalenia roszczenia R. K. zostało oparte na kompleksowej ocenie wszystkich dostępnych dowodów i znanych faktów oraz z wykorzystaniem wiedzy historycznej, w tym również informacji zawartych w publikacjach D. G. (na str. 8 uzasadnienia swojego wyroku Sąd Okręgowy wprost stwierdził, że dokonując ustaleń faktycznych oparł się publikacjach autorstwa dr D. G., historyka zajmującego się m.in. działalnością podziemia niepodległościowego w (...) w latach 1939-1956 i wymienił je).

W tym stanie rzeczy powoływana przez wnioskodawcę *Opinia* historyczna, będąca dokonaną przez jej autora oceną faktów, odmienną od tej, której dokonały orzekające w sprawie sądy, a prowadząca go do wniosku, że S. S. „stał się przypadkową ofiarą zbytnej ostrożności partyzantów”, nie stanowi nowego dowodu lub faktu w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. Kwestionowanie prawidłowości ustaleń faktycznych, których dokonywanie leży w zakresie przyznanej sądowi swobody oceny dowodów może nastąpić wyłącznie poprzez wykazanie obrazy art. 7 k.p.k., a naruszenie tego przepisu nie stanowi podstawy wznowienia postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

O kosztach postępowania wznowieniowego rozstrzygnięto po myśli art. 639 k.p.k.